

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Budapesti 384. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Simon Tamás ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (uo.) II. rendű felpereseknek - a Darázs & Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Dián József ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen kártérítés iránt indított perében mely perbe az alperes érdekében a Csuka Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Csuka Péter jogi képviselő) által képviselt alperesi beavatkozó neve (alperesi beavatkozó címe) beavatkozott a Pest Megyei Bíróság 2011. május 10. napján kelt 21.P.21.182/2009/29. számú ítélete ellen az alperes részéről 31. sorszám alatt és az alperesi beavatkozó részéről 30. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán tárgyaláson kívül meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben és akként változtatja meg, hogy mellőzi az alperes és a beavatkozó eljárási illeték fizetésére, valamint a beavatkozó perköltség és szakértői díj fizetésére kötelezését. Megállapítja, hogy a kereseti illetéket teljes egészében az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. és a II. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül együttesen fizessenek meg az alperesnek 5.000 (Ötezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget, míg a le nem rótt 7.000 (Hétezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen a ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest az I. rendű felperes javára 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és kamatai, háztartási kisegítés címén 2011. április 18-áig lejárt tartozásként 248.000 forint, 2008. szeptember 28-tól havi 8.000 forint járadék, valamint 132.240 forint vagyoni kártérítés és kamatai, míg a II. rendű felperes javára 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és kamatai, valamint 210.000 forint és kamatai tartáspótló járadék megfizetésére kötelezte, az ezt meghaladó keresetet elutasította. Egyetemlegesen kötelezte az alperest és a beavatkozót a felpereseknek egyetemlegesen járó bruttó 180.000 forint összegű perköltség, míg az államnak felhívásra 577.933 forint, a Pest Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala Bevételi Csoportja részére 97.333 forint megfizetésére, azzal, hogy a fennmaradó illetéket és szakértői díjat az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint az egészségügyi szolgáltató alperes az I-II. rendű felperesek hozzátartozójának ellátása során téves diagnózist állított fel, ezzel összefüggésben következett be a felperesi hozzátartozó halála. A szakmai protokoll szerint elvárt vizsgálat elmulasztásával az alperes magát fosztotta meg annak bizonyításától, hogy a helyes diagnózisnak megfelelő terápiával sem tudta volna a kialakult káros eredményt megakadályozni, ezért a kártérítő felelősség alól nem mentesülhet.

Az elsőfokú bíróság a felpereseket illető nem vagyoni kártérítés összegét valamennyi körülmény együttes mérlegelésével, míg a vagyoni kártérítési összegeket a bizonyítékok alapján határozta meg, az így adódó alperesre terhesebb - pernyertességi-pervesztességi arány 1/3-2/3. Az elsőfokú bíróság figyelembe vette, hogy az I-II. rendű felperesek nem vagyoni kárigénye nem volt eltúlzott, és az alperes a kereset teljes elutasítását kérte. A pernyertesség arányának megfelelően határozott a kifejtett munkával és a pertartammal arányban álló, ügyvédi munkadíjat is magába foglaló perköltség viseléséről, a feljegyzett illeték és a szakértői díj megtérítéséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a kereseti illeték, valamint az állam által előlegezett szakértői díj megfizetésére kötelező rendelkezésekkel szemben az alperes fellebbezett. Hivatkozott arra: az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentességben részesül, ezért az eljárási illeték, valamint a szakértői díj megfizetésében marasztaló ítéleti rendelkezés megváltoztatásával a fizetési kötelezettség alóli mentesítését kérte.

Az alperesi beavatkozó az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében az alperessel egyetemleges perköltség fizetési kötelezettsége mellőzését kérte. Utalt arra: a beavatkozó csak a Pp. 83. § (1) bekezdésében foglaltak megvalósulása esetén marasztalható a perköltség megfizetésében, az ott írott feltételek azonban a perbeli esetben nem teljesültek.

Az I-II. rendű felperesek ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

Az alperes fellebbezése részben alapos, a beavatkozó fellebbezése alapos.

Pp. 81. § (1) szerint részleges pernyertesség esetében a bíróság a perköltség felől a pernyertesség arányának, valamint az egyes felek által előlegezett költségek összegének figyelembevételével határoz. Ha a pernyertesség és pervesztesség aránya, valamint az előlegezett költségek összege között nincs számottevő különbség, a bíróság akként rendelkezik, hogy mindegyik fél maga viseli a saját költségét.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen hívta fel a részleges pernyertesség esetére irányadó perköltség viselési szabályt, azonban nem volt figyelemmel arra, hogy az alperest költségvetési szervként az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja értelmében megillető teljes személyes illetékmentesség az illeték előlegezése és viselése alól is mentesíti.

A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a beavatkozó által támogatott fél pernyertessége esetében az ellenfelet a beavatkozó költségének megfizetésére is kötelezni kell. A beavatkozó által támogatott fél pervesztessége esetében az ellenfélnek a beavatkozással felmerült költségdöbblétében a beavatkozót kell elmarasztalni; ha azonban a perben hozott ítélet jogereje a beavatkozónak az ellenféllel szemben fennálló jogviszonyára is kiterjed, a beavatkozót az általa támogatott féllel egyetemlegesen kell kötelezni az ellenfél összes költségeinek megfizetésére.

A beavatkozó helytállóan hivatkozott arra, hogy perköltség fizetési kötelezettségének jogszabályi feltételei nem valósultak meg, ezért téves az elsőfokú bíróságnak a beavatkozót perköltség - ügyvédi munkadíj, eljárási illeték és szakértői díj - megfizetésére kötelező rendelkezése is. A Fővárosi Ítéltábla utal arra: az alperesi beavatkozó fellebbezésében 180.000 forint összeget nevesített, ugyanakkor a perköltség viselése alóli teljes mentesítését kérte. Tekintve, hogy az eljárási illeték és az állam által előlegezett szakértői díj is része a perköltségnek, a Fővárosi Ítéltábla a beavatkozó fellebbezését a Pp. 3. § (2) bekezdése alapján tartalma szerint úgy értelmezte, hogy fellebbezési kérelem az ügyvédi munkadíj, az eljárási illeték és a szakértői díj megfizetése alóli mentesítésére egyaránt kiterjedt.

Nem volt megalapozott ugyanakkor az alperes fellebbezése az állam által előlegezett szakértői díj viselése tekintetében. Az alperes által hivatkozott személyes illetékmentesség kifejezetten csak az eljárási illeték viselése alól mentesíti a jogosultat, ez a kedvezmény az állam által előlegezett szakértői díj viselésére nem terjed ki, ezért az annak megfizetésére kötelező elsőfokú ítéleti rendelkezés megváltoztatására nem volt mód.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben - az alperes és a beavatkozó fellebbezését a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja

értelmében tárgyaláson kívül elbírálva , a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében a beavatkozó perköltség fizetésére, valamint az alperes eljárási illeték fizetésére kötelező rendelkezései tekintetében megváltoztatta, és az alperes és a beavatkozó ezen fizetési kötelezettségeit mellőzte.

Az alperes fellebbezése részben, a beavatkozó fellebbezése teljes egészében eredményre vezetett, ennek megfelelően a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési eljárásban a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 81. § (1) bekezdése alapján az I-II. rendű felpereseket kötelezte az alperes, valamint a beavatkozó javára a pervesztesség-pernyertesség aránya szerint, a kifejtett tevékenységgel arányosan a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak alapján, a 4/A. § értelmében az áfára is figyelemmel meghatározott fellebbezési eljárási költség viselésére, míg a fellebbezési eljárás illetékét a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az I-II. rendű felperesek személyes költségmentessége, valamint az alperes illetékmentessége folytán az állam viseli.

Budapest, 2011. november 30.

Dr. Sággy Mária s. k.
a tanács elnöke

Dr. Varga Edit s. k.
előadó bíró

Dr. Kincses Attila s. k.
bíró